

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 122/2018
19.07.2018. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судије: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, судије Бранка Станића и судије Звездане Лутовац, као чланова већа, у правној ствари тужиоца Стечајна маса ТП АА из ..., кога заступа пуномоћник Александар Јанковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, ради исплате дуга, вредност предмета спора 14.381.034,28 динара, одлучујући о ревизији туженог која је изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж број 4141/17 од 23.11.2017. године, донео је у седници већа одржаној дана 19.07.2018. године, следећу

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене Републике Србије изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж број 4141/17 од 23.11.2017. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Крагујевцу П број 80/17 од 11.05.2017. године у ставу један изреке је наведено да се одбија приговор месне ненадлежности истог суда, а у ставу два изреке се усваја тужбени захтев тужиоца и обавезује тужени да исплати износ од 14.192.524,57 динара са законском затезном каматом од 02.07.2008.године па до исплате. У ставу три изреке се одбија тужбени захтев тужиоца за износ од 188.509,71 динар са законском затезном каматом од 02.07.2008.године па до исплате, док у ставу четири изреке пресуде, обавезује се тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 414.506,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж број 4141/17 од 23.11.2017. године, одбијена је жалба туженог као неоснована и потврђена пресуда Привредног суда у Крагујевцу П 80/17 од 11.05.2017.године у ставу два и ставу четири изреке.

Против пресуде Привредног апелационог суда Пж број 4141/17 од 23.11.2017. године, тужени преко заступника је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у складу са одредбом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 55/14) и утврдио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Друге битне повреде поступка се не истичу.

Према утврђеном чињеничном стању, правни претходник тужиоца је ради наплате новчаног потраживања које је утврђено извршном исправом и то пресудом Трговинског суда у Београду П број 1766/03 од 23.11.2004.године покренуо поступак принудног извршења против извршног дужника Графичка школа из Решењем о извршењу Трговинског суда у Београду И број 181/2006 од 20.11.2006.године, дозвољено је предложено извршење ради наплате потраживања од 15.119.317,52 динара са припадајућом каматом. У поступку спровођења извршења, према извештају Народне банке Србије – ОПН ... од 12.01.2017.године, наведено решење о извршењу је делимично извршено и то за износ од 926.792,95 динара са напоменом да се решење не извршава у целости јер нема прилива новчаних средстава на рачуну дужника Графичка школа из

Извршни дужник је у предметном поступку извршења 02.12.2013.године доставио изјаву о имовини из које се утврђује да је сва имовина извршног дужника власништво оснивача школе Републике Србије, да покретне и непокретне ствари нису у својини школе као установе, због чега не могу бити предмет извршења пленидбом имовине, да средства за финансирање делатности обезбеђује буџет Републике Србије и буџет јединице локалне самоуправе за средње школе Града Београда. Рачун дужника-школе, блокиран је решењем Привредног суда у Београду И 18106 од 12.01.2009.године и по том основу школа не располаже никаквим примањима на новчаним средствима, нити може остварити сопствене приходе. Рачун школе је блокиран и због дуговања за материјалне трошкове које има (за струју, воду, грејање, чистоћу, телефон, превоз запослених), које трошкове у складу са Законом о основама система образовања и васпитања сноси Републике Србија, односно јединица локалне самоуправе

Тужилац у овом поступку тражи наплату потраживања које има према извршном дужнику - Графичка школа на ..., од тужене Републике која је оснивач ове школе, а која за њене обавезе одговара сходно члану 14. став 3. Закона о стечају.

Првостепени суд је одлучујући о тужбеном захтеву, заузео становиште да постоји одговорност тужене Републике Србије за исплату утуженог новчаног износа, јер је одредбом члана 14. Закона о стечају, установљена солидарна одговорност туженог као оснивача и извршног дужника- Графичка школа на Стога, првостепени суд усваја тужбени захтев тужиоца. Другостепени суд налази да је закључак првостепеног суда о одговорности тужене правилан и потврђује првостепену пресуду.

Врховни касациони суд налази да су нижестепени судови правилно применили материјално право када су обавезали тужену Републику Србију да исплати тужиоцу 14.192.524,57 динара са законском затезном каматом од 02.07.2008.године па до исплате.

Одговорност тужене Републике Србије за обавезе школе чији је она оснивач, успостављена је одредбом члана 14. Закона о стечају.

Наведеном одредбом је прописано да се стечајни поступак не спроводи према Републици Србији, Аутономној покрајини и јединици локалне самоуправе, фондовима или организацијама обавезног инвалидског, социјалног и здравственог осигурања, правним лицима чији је оснивач Република Србија, Аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе, а која се искључиво и претежно финансирају кроз уступљене јавне приходе или републичког буџета, односно буџета аутономних покрајина или јединице локалне самоуправе. Према ставу 3. овог члана за обавезе правног лица над којим се у складу са ставом 1. овог члана не спроводи стечајни поступак солидарно одговарају његови оснивачи, односно власници, као чланови или акционари.

Графичка школа на ..., основана је као установа чији је оснивач Република Србија у складу са одредбом члана 28 Закона о основама система образовања и васпитања (Сл. Гласник РС 72/09...55/13). Према одредби члана 15. Закона о јавним службама, школа као установа има својство правног лица. У поступку је утврђено да се средства за финансирање делатности школе обезбеђују из буџета Републике Србије и да школа не остварује сопствене приходе. У поступку је утврђено да се над Графичком школом као дужником не може спровести извршење које је дозвољено решењем Трговинског суда у Београду И 181/06 од 12.01.2009.године са разлога што школа не располаже новчаним средствима које посебно остварује нити има имовине која се налази у њеном власништву, која би могла бити предмет извршења.

Код чињенице да се над Графичком школом у ... као извршним дужником не може спровести извршни поступак ради наплате потраживања, нити се може покренути стечајни поступак, у насталој ситуацији тужена Република Србија као оснивач наведене школе-дужника је солидарно одговорна за њене обавезе, сагласно ставу 3. члана 14. Закона о стечају и дужна платити тужиоцу утужени износ са законском затезном каматом.

Неосновани су наводи из ревизије да су нижестепени судови погрешно применили материјално право када су утврдили одговорност тужене за обавезе школе, чији је она оснивач. Ревидент сматра да одговорност тужене не постоји у конкретној ситуацији и позива се на одредбе члана 17. и 245. Закона о привредним друштвима. Ови наводи су неосновани јер се у конкретном случају солидарна одговорност оснивача за обавезе установе коју је основала, заснива управо на основу одредбе члана 14. Закона о стечају, како су то нижестепени судови закључили.

- 4 -

На основу свега изложеног, Врховни касациони суд је применом процесних овлашћења из члана 414. Закона о парничном поступку одбио ревизију туженог као неосновану и одлучио као у изреци пресуде.

**Председник већа-судија
др Драгиша Б. Слијепчевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић